

Dosarul nr. 2ra-1716/22
2-20023076-01-2ra-07122022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. E. Badan-Melnic)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, A. Malîi, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

08 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Eugeniu Verdeș, reprezentat de avocatul Iulian Cașu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele Asociației Proprietarilor Locuințelor Privatizate nr. 54/39 împotriva lui Eugeniu Verdeș și Elenei Verdeș cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

și cererea reconvențională depusă de Eugeniu Verdeș împotriva Societății pe Acțiuni „Termoelectrica”, Asociației Proprietarilor Locuințelor Privatizate nr. 54/39 și Societății cu Răspundere Limitată „Info Bon” cu privire la anularea facturii de plată a energiei termice,

împotriva deciziei din 11 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Eugeniu Verdeș și a fost menținută hotărârea din 25 octombrie 2021 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru,

constată:

La data de 17 februarie 2020, SA „Termoelectrica” în interesele APLP nr. 54/39 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Eugeniu Verdeș și Elenei Verdeș cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, prin contractul de livrare-utilizare a energiei termice în apă caldă nr.5107 din 01 iunie 2006, încheiat între SA „Termoelectrica” și APLP nr. 54/39, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate.

A susținut că, în urma consumului de energie termică, APLP nr. 54/39 a prestat la rândul său, servicii de gospodărie comunală, inclusiv alimentarea cu energie termică, tuturor locatarilor blocurilor locative gestionate, care au beneficiat nemijlocit de serviciul prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea conform facturilor primite.

A afirmat că, APLP nr. 54/39 a omis exercitarea drepturilor sale, fapt care a pus asociația în imposibilitate de achita creanțele sale față de SA „Termoelectrica”, devenind astfel debitor, cu riscul de a nu-și putea satisface creanța.

A menționat că, pentru a evita situația în care, la scadență, debitorul să devină insolubil, legea acordă creditorului anumite mijloace de conservare a patrimoniului debitorului lor, care constau în preîntâmpinarea pierderii unui drept subiectiv din patrimoniul debitorului. Una din astfel de acțiuni este acțiunea oblică, care în esență are ca scop conservarea patrimoniului sau a unei părți din patrimoniul debitorului.

A declarat că, potrivit informației din Registrul bunurilor imobile, în calitate de proprietari ai apartamentului nr. XXXXX din str. XXXXX, mun. XXXXX sunt înregistrați Eugeniu Verdeș și Elena Verdeș.

A comunicat că, obligațiunea de achitare a costului serviciilor prestate de energie termică urmează a fi pusă în sarcina beneficiarilor, în speță, proprietarii apartamentului nr. XXXXX, Eugeniu Verdeș și Elena Verdeș, care au negat în totalmente obligațiile de plată până în luna decembrie 2019, în pofida faptului că au fost înștiințați, prin intermediul facturilor de plată, despre riscul de a fi acționați în judecată în cazul neachitării plăților restante.

A solicitat SA „Termoelectrica” în interesele APLP nr. 54/39, încasarea, în mod solidar, de la Eugeniu Verdeș și Elena Verdeș a datoriei pentru consumul energiei termice în sumă de 6 931,29 de lei, acumulată pentru perioada de până în decembrie 2019 și compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 270 de lei.

La data de 13 iunie 2020, Eugeniu Verdeș a depus cerere reconvențională împotriva SA „Termoelectrica”, APLP nr. 54/39 și SRL „Info Bon” cu privire la anularea facturii de plată a energiei termice.

În motivarea acțiunii reconvenționale a indicat că, Eugeniu Verdeș și Elena Verdeș au fost debransați de la energie termică centralizată la data de 04 noiembrie 2003, iar de la conducta de apă caldă – la data de 30 iunie 2008 și, respectiv, pârâții nu au beneficiat de energie termică după perioada de 04 noiembrie 2003 și de apă caldă după perioada ce a urmat datei de 30 iunie 2008, întrucât încălzirea în apartamentul pârâților era autonomă.

A opinat că, datoriile pârâților care au apărut ulterior datei de 30 iunie 2008 nu sunt pentru furnizarea apei calde și energie termică, dar sunt pentru tranzitul conductelor, respectiv factura emisă de APLP nr. 54/39 pentru luna decembrie 2019, în care este indicată datoria pentru încălzire și preparare a apei calde în sumă de 6 931,29 de lei, este ilegală.

A solicitat Eugeniu Verdeș anularea facturii de plată a energiei termice pentru luna decembrie 2019.

Prin hotărârea din 25 octombrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru a fost admisă acțiunea și s-a încasat în mod solidar, din contul lui Eugeniu Verdeș și Elenei Verdeș, în beneficiul APLP nr. 54/39, suma de 6 931,29 de lei cu titlu de datorie pentru consumul energiei termice în perioada de până în luna decembrie 2019, pentru apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX, nr. XXXXX mun. XXXXX și în beneficiul SA „Termoelectrica” suma de 270 de lei pentru compensarea cheltuielilor de plată a taxei de stat. S-a respins ca neîntemeiată acțiunea reconvențională.

La data de 28 octombrie 2021, Eugeniu Verdeș a declarat apel împotriva hotărârii din 25 octombrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii și emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii inițiale și de admitere a acțiunii reconvenționale.

Prin decizia din 11 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Eugeniu Verdeș și a fost menținută hotărârea din 25 octombrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău a conchis că, prima instanță corect a stabilit faptul că Eugeniu Verdeș și Elena Verdeș nu și-a onorat obligațiile de plată, prin neachitarea serviciilor privind livrarea energiei termice, astfel acumulând până în prezent, datorie în sumă de 6 931,29 de lei până la 01 ianuarie 2020, confirmată prin factura de plată, la locul de consum, mun. XXXXX, str. XXXXX nr. XXXXX, ap. XXXXX.

În acest sens, criticile lui Eugeniu Verdeș formulate în cadrul cererii reconvenționale nu au fost reținute de către instanța de apel, având în vedere faptul că deși pârâtul a anexat la materialele cauzei procesul-verbal de punere în funcțiune nr. 0509 din 4 noiembrie 2003, potrivit căruia se atestă că în apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX, mun. XXXXX a fost instalat echipamentul marca Viessman Vitopend 100TF, acest fapt nu degreveză pârâtii de obligația de achitare a sumei procentuale din costul energiei termice calculate conform pct. 8 și 8¹ al Anexei nr.7 la Regulamentul adoptat prin Hotărârea de Guvernului nr.191 din 19 februarie 2002.

Instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiate concluziile primei instanțe că reclamantul reconvențional nu a probat faptul efectuării unui eventual calcul eronat efectuat de SA „Termoelectrica” și nu a îndreptățit nici pretenția de nulitate absolută bazată pe invocarea caracterului ilegal al facturii de plată contestate, fiind corect respinsă acțiunea reconvențională în acest sens.

Cu referire la invocarea prescripției în instanța de apel, instanța a reținut că, din conținutul informației detaliate despre achitarea serviciilor locativ-comunale rezultă cu certitudine faptul că, pe parcursul perioadei mai 2010 – decembrie 2019, au fost efectuate achitări parțiale pentru serviciile locativ-comunale, iar prin achitățile efectuate sistematic de către pârâți, indubitabil se întrerupe cursul prescripției extinctive, având în vedere faptul că, ultima achitare a fost efectuată în luna decembrie a anului 2019.

Astfel, în temeiul circumstanțelor enunțate supra și prevederilor art. 875 din Codul civil, nu poate fi aplicat termenul de prescripție extinctivă, deoarece prin

achitățile parțiale lunare efectuate, pentru consumul serviciilor locativ-comunale, a avut loc întreruperea termenului de prescripție de către Eugeniu Verdeș, prin achitățile efectuate pentru serviciile privind livrarea energiei termice.

La data de 28 noiembrie 2022, Eugeniu Verdeș, reprezentat de avocatul Iulian Cașu, a declarat recurs împotriva deciziei din 11 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că recurenții nu au nici o datorie față de SA „Termoelectrica”, fapt confirmat prin factura din 30 iunie 2008 și faptul că ultimii au fost debransați de la energia termică centralizată la data de 04 noiembrie 2003, iar de la conducta de apă caldă la data de 30 iunie 2008.

A indicat că datoriile apărute după data de 30 iunie 2008 nu sunt pentru furnizarea apei calde și energiei termice, dar sunt pentru tranzitul conductelor.

Totodată a menționat că termenul în interiorul căreia urma a fi înaintată acțiunea în instanța de judecată a expirat, deoarece reclamantul a solicitat încasarea datoriei pentru furnizarea energiei termice acumulată până la data de 04 noiembrie 2003, iar pentru apa caldă până la data de 30 iunie 2008.

A relatat că, în instanța de fond și apel a invocat excepția de tardivitate, însă cererea a fost respinsă, motiv din care a invocat-o și în instanța de recurs.

A notat că instanța de apel la emiterea soluției nu a dat răspuns la argumentele intimatului cu referire la temeiurile de nulitate a actului juridic invocat și a încălcat principiile funcționale ale dreptului procesual civil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 11 mai 2022.

Materialele cauzei atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa recurentului Eugeniu Verdeș și reprezentantului său, avocatul Iulian Cașu la data de 18 iulie 2022 (f.d. 199), însă, lipsesc date cu privire la recepționarea acesteia.

Astfel, recursul, declarat la 28 noiembrie 2022, este în termen.

La 07 decembrie 2022, copia recursului a fost expediată în adresa intimaților, cu înștiințarea despre depunerea referinței (f.d. 223).

Referințe nu au fost depuse.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Eugeniu Verdeș, reprezentat de avocatul Iulian Cașu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Eugeniu Verdeș, reprezentat de avocatul Iulian Cașu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Eugeniu Verdeș, reprezentat de avocatul Iulian Cașu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Eugeniu Verdeș, reprezentat de avocatul Iulian Cașu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Victor Burduh

Mariana Pitic